

περὶ οὗτου λέγεται. σκόπει γὰρ εἴ σοι δοκῶ δικάίως
 ἀνερωτᾶν σε. ὥσπερ ἂν ρ) εἰ ἐτύγχανον σὲ ἐρωτῶν
 τίς ἐστὶ τῶν ζωγράφων Ζεῦξις, εἴ μοι εἶπες ὅτι ὁ τὰ
 ζῶα γράφων ρ), ἄρ' οὐκ ἂν δικάίως σε ἠρόμην, ὁ τὰ
 ποῖα τῶν ζώων γράφων ρ), καὶ ποῦ; ΓΟΡ. Πάνυ
 γε. ΣΩ. Ἄρα διὰ τοῦτο ὅτι καὶ ἄλλοι εἰσὶ ζωγράφοι
 γράφοντες ἄλλα πολλὰ ζῶα; ΓΟΡ. Ναί. ΣΩ. Εἰ
 δέ γε μηδεὶς ἄλλος ἢ Ζεῦξις ἔγραφε, καλῶς ἂν σοι
 ἀπεκρίναιτο ς), ΓΟΡ. Πῶς γὰρ οὐ; ΣΩ. Ἴθι δὴ καὶ
 περὶ τῆς ῥητορικῆς εἰπέ. πότερόν σοι δοκεῖ πειθῶ ποιεῖν
 ἢ ῥητορικῆ μόνη, ἢ καὶ ἄλλαι τέχναι; λέγω δὲ τὸ
 τοιόνδε. τ) ὅστις διδάσκει ὅτιοῦν πρᾶγμα, πότερον ὃ
 διδάσκει πείθει, ἢ οὐ; ΓΟΡ. Οὐ δῆτα, ὦ Σώκρα-
 τες· ἀλλὰ πάντων μάλιστα πείθει. ΣΩ. Πάλιν δ' εἰ
 ἐπὶ τῶν αὐτῶν τεχνῶν λέγομεν, ὥσπερ νῦν δὴ υ), ἢ
 ἀριθ-

brarii Codicis utriusque ante παροῦς repetierant ἡμῶν, et pro ποιοῦ
 scripserant ποιῆ, ut statim εἴ τι pro εἴ σοι.

ρ) A Cod. Meerm. ἂν aberat. Ibidem statim articulo τῶν, et post
 ante Genitium ζώων superscriptum erat εἰ, ut particulae ποῦ,
 ὃν γράφει. Sed ποῦ h. i. idem est, quod πῶς. Thom. Mag.
 Ποῦ καὶ τοπικὸν καὶ ἐρωτηματικὸν ἐστι.

ρ) Vid. ad Sect. 6. not. c.

τ) Nam, inquit Quintil. Instit. Oratt. 7, 10. quis p̄ctior omnia,
 quae in rerum natura sunt, adumbrare didicit?

ς) Bas. 2. ἀπεκρίνατο.

ε) Id. qu. ὡδε δὲ λέγω S. 65. οἷον τοιόνδε λέγω S. 18. λέγω δ' ἐν-
 νοήσας S. 37. Sunt formulæ, quibus Socrates utitur, si ante
 a se dicta, quae sentiat non satis ab altero percipi, planiora
 reddere vult. Legitur quoque Sect. 32.

υ) Cod. Meerm. δὴ νῦν. Ante pro δ' ei uterque Cod. habebat δὴ.
 Con-